

‘μοῦνος τηλύγετος πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι’ (I 482).

(31.) τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προεστὼς καὶ κηδό-
 μενος τοῦ ἀνθρωπέου γένους καὶ προορώμενος τὰ μέλλοντα
 συμβήσεσθαι προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἁώρους; ὅθεν οὐδὲν
 φευκτὸν νομιστέον αὐτοὺς πάσχειν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν τῶν 5
 ἀναγκαίων βροτοῖς· οὔτε τῶν κατὰ προηγούμενον λόγον συμ-
 βαινόντων οὔτε τῶν κατ’ ἐπακολούθησιν. πεπαιδευμένων δ’ E
 ἐστὶν ἀνθρώπων προειληφέναι διότι βραχὺν χρόνον προειλή-
 φασιν ἡμᾶς οἱ δοκοῦντες ἁώροι τοῦ ζῆν ἐστερηῆσθαι (καὶ γὰρ
 ὁ μακρότατος βίος ὀλίγος ἐστὶ καὶ στιγμαῖος πρὸς τὸν ἄπειρον 10
 αἰῶνα) καὶ ὅτι οἱ πλεῖστοι θάνατοι πρὸ ἄλλων δυσχερῶν μειζό-
 νων γίνονται, καὶ ὅτι τοῖς μὲν οὐδὲ γενέσθαι συνέφερε, τοῖς
 δ’ ἅμα τῷ γενέσθαι ἀποθανεῖν, τοῖς δὲ προελθοῦσιν ἐπὶ μικρὸν
 τοῖς δ’ ἀκμάζουσι. πρὸς πάντας δὴ τούτους τοὺς θανάτους
 ἐλαφρῶς ἐκτέον, εἰδότας ὅτι τὴν μοῖραν οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν, 15
 καὶ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐπὶ πλεόν πενθησάντων μετ’ οὐ πολὺ
 τοῖς ὑπ’ αὐτῶν κατοδυρθεῖσιν ἐπηκολούθησαν, οὐδὲν ἐκ τοῦ
 πένθους ὄφελος περιποιησάμενοι, μάτην δ’ ἑαυτοὺς κατα-
 κισάμενοι ταῖς κακουχίαις. βραχυτάτου δὲ τοῦ τῆς ἐπιδημίας F
 ὄντος ἐν τῷ βίῳ χρόνου, οὐκ ἐν ταῖς ἀνχηραῖς λύπαις οὐδ’ 20
 ἐν τῷ κακοδαιμονεστάτῳ πένθει διαφθείρειν ἑαυτοὺς δεῖ ταῖς
 ὀδύναϊς καὶ ταῖς τοῦ σώματος αἰκίαις παρατεινομένους, ἀλλὰ
 μεταβάλλειν ἐπὶ τὸ κρεῖσσον καὶ ἀνθρωπικώτερον πειρωμένους
 καὶ σπουδάζοντας ἐντυγχάνειν ἀνδράσι μὴ τοῖς συλλυπουμέ- 24
 νοις καὶ διεγείρουσι τὰ πένθη διὰ κολακείαν, ἀλλὰ τοῖς ἀφαι- 118
 ρουμένοις τὰς λύπας διὰ τῆς γενναίας καὶ σεμνῆς παρηγορίας,

